

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 5.

15. mars 1946.

18. årgang.

Til Kina igjen.

Grefsen, 4. mars 1946.

«La oss lære å kjenne Herren, la oss med iver søke å lære ham å kjenne, hans oppgang er så viss som morgenrøden og han kommer til oss som regnet; som et vårregn som vetter jorden.»

(Hoseas 6, 3).

Elskede misjonsvenner!

Etter vel 6 år i hjemlandet står vi nå ferdig til å reise ut til feltet som Gud har kalt oss. Vi har lenge skuet ut etter denne «morgenrøden», og nå er dagen kommet som Herren har gjort og vi vil som Salmisten glede og fryde oss og vi legger ennå en bønn til: Herre Jesus, la det dog lykkes!

Vi bryter nå opp, str. Thuen for annen gang og jeg for tredje. Vi blir igjen rykket opp likesom med roten og når båndene slites over og avskjedsstunden kommer, da kan savnet av et liv som flyter fram som en stille flod, uten brytninger og opprykning gjøre seg gjeldende. Avskjeden fra foreldre, søsken, nære og kjære tar dype tak i vårt innerste vesen og vi kjenner vi er mennesker. — Men på den andre siden vil vi ikke bytte med noe på jorden; for vi kjenner samtidig en glede i våre hjerter over nåden av å aktes verdig til å få gå avsted som et sendebud i Herrens sted, til et folk som lengter etter budskapet om frelse.

Det er store oppgaver som venter. De fleste av misjonærene der ute trenger å komme hjem for hvile og ombytning av klima og deres plass må fylles. Her passer ordet inn som Jesus sa: «Høsten er stor, men arbeiderne få».

Hvor er arbeiderne?

Hvor er forbederne?

Verket skal føres videre, men ikke bare utad, det må også fordypes, så

den indre kraften motsvarer de ytre kravene. Derfor er det en lengsel i våre hjerter etter å bli fylt med mere nåde, visdom og kraft gjennom den Hellige ånd.

Vi kommer til å reise fra Oslo den 18. mars med S/S «Kong Haakon den 7de». Dette kom litt brått på oss. Vi hadde tenkt at det ble i slutten av mars eller april, men vi er jo så takknemlig til Gud at han ordnet dette for oss; for båten går til Shanghai. Vi får dessverre ikke sagt farvel til vennene på de forskjellige steder som vi hadde tenkt; men vi vil gjennom disse linjer sende eder alle en kjær hilsen og takk for *alt*, og en spesiell takk til våre kjære Finnmarksvenner. Takk for alt dere ga oss!

Str. Solveig Harila fra V. Jakobs elv, Finnmark står nå snart ferdig til å reise ut til feltet for å arbeide sammen med oss. Hun skal først ha et lite opphold i England for språket skyld, og vil da, så snart Herren legger tilredte for henne, reise ut.

Vi er takknemlig til Gud for str. Solveig da vi tror hun skal bli en god hjelp i arbeidet der ute. Husk også henne, kjære venner, i deres bønner.

Så til slutt en kjær hilsen til dere alle. Takk, takk for alt dere har vært for oss. Takk for forbønn, takk for midler, og takk for at dere fortsatt vil huske oss inn — for nådens trone. — Vi føler alle at tiden er kort heretter. Hva som skal reddes, må reddes nå. Derfor må vi alle våkne opp. Ingen må gripes av den åndelige sløvhet og likegyldighets søvn. Skal vi være med å dele Såmannens glede, må vi også være villig til å dele deres møye.

Må Herren finne oss alle tro inntil han kommer.

Og nå vi skilles, bryter opp til arbeide og strid.

Vårt oppdrag venter og med håp om seirens lyse tid.

Vi går avsted i Jesu navn
å redde noen sjel,
og vise vei til fredens havn
for syndens arme trell.

Hjertelig hilsen, Eders i Jesus
Aasta Thuen, Alfhild Bjerva.

Et drømmesyn.

I Guds ord leser vi flere steder at Gud på en mektig måte åpenbarte store velsignelser i drømmesyn — både i den gamle og nye pakt gjennom alle generasjoner — helt til endens tid gjør Gud likedan i drøm i nattlig syn, når dyp søvn faller på mennesket, når det slumrer på sitt leie. Da åpner han meneskenes øye og trykker segl på advarselen til dem.

Himlen ble nå full av mørke skyer som senker seg helt ned til jorden. Plutselig begynner regnet i fine dråper å komme og det stiger med en veldig kraft, tømmes ut forferdelig. De fine dråper vokser og blir store som hønseegg, et fryktelig regnskyl. Plutselig stanser uværet, og en liten fin ildsky kommer til syne og stiger mektigere og mektigere og i et nå var hele universet fylt av en flammende ild. Nå utfolder seg en skjønn fargeprakt, det er som Guds skjær som fra horisonten omspanner hele kloden. Plutselig skjer underet: Jesus Kristus sonnen stiger fram i sin guddommelige herlighet og skjønnhet iført en fotsid, skinende hvit kjortel med åsyn klarere enn solens glans. Jeg ser naglemerkene i hans hender og føtter og jeg utbryter: Nå kommer Jesus og kaster min elskede bibel og løper Jesus i møte.

O, så skjønt og så vakert syn har aldri mitt øye skuet.

Sjel, vær rede, Jesus kommer.

Guds folk, giv akt for tiden.

Innsendt.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Postgirokonto nr. 360 24.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Misjonæren.

Fra begynnelsen av dette år kommer det gamle kjente, frie bladet «Missionæren» ut i nytt format og som månedsblad.

Det vil nok være delte meninger om denne forandring, men ved årets slutt kan man ha to fine bøker i sin bokhylle, i en bok blir det for mye etter vår mening — med godt og aktuelt stoff. Personlig synes vi stoffet er utsøkt med det for øye å gi noe til alle, både de som legger an på «korte og lange bølgelengder». Det er ikke alle som kan fordøye bare tungt stoff, men ved å ha allsidig stoff kan alle få hva de kan fordøye.

Ved årets slutt vil ekspedisjonen forarbeide en samleperm til innhefting av de hefter som kommer ut i årets løp.

Første hefte hadde for mange «overganger» og ble litt tunglest, men hefte 2 er bedre.

Prisen er kr. 7.00 pr. år. 75 øre pr. hefte i løssalg.

Traktatbladet.

kommer ut i nytt format og utstyr fra januar i år. Fra å være et lite traktatblad på 4 sider, er det nå blitt et fint hefte på 24 sider og med en vakker omslagsside.

Stoffet er meget godt utvalgt og ypperlige illustrasjoner.

Det mest overraskende er dog prisen. Den er bare 25 øre pr. blad.

Utgiver er Wilhelm Holm, Skien.

Fem misjonærer fra Bergen.

Forsamlingen i Skostredet 17, Bergen, har gjennom mange år støttet den ytre misjon. Fra forsamlingen har der i årenes løp reist ut flere misjonærer. Det er vesentlig disse som er blitt støttet økonomisk i arbeidet på de forskjellige felter.

Hver første tirsdag i måneden har forsamlingen misjonsmøte, og hver mandag bønnemøte for indre og ytre virksomhet. Dessuten har de eldre og yngre søstre i forsamlingen sitt misjonsmøte hver annen uke og brørene sitt samtalemøte, også hver annen uke. På alle disse sammenkomster samles midler til misjonen.

Det er blitt besluttet at alt som samles inn til misjonen i forsamlingen og dens virkegrener, skal samles i en kasse og fordeles til de misjonærer som støttes. Fordelingen foretas av de respektive misjonærers kasserere og tre brødre som er valgt av forsamlingen.

Følgende misjonærer støttes av forsamlingen:

Christofa Brundland, i Kina. Familien Gjosund, i Syd Afrika. Hansine Nesfossen, i Syd Afrika. Sigridd Steffensen, i Belgisk Congo. Asta Thuen, i Kina.

Av disse fem er de tre førstnevnte på feltene, mens de to andre skal reise til sitt arbeide i nærmeste framtid. Søster Steffensen for første gang og søster Thuen for annen gang.

Vår forsamling er ingen stor forsamling, som kan yte full økonomisk støtte til de nevnte misjonærer. Men til Guds ære kan sies at ytelsene har vært enestående. Imidlertid betyr også de midler som kommer fra andre venneflokker eller enkeltpersoner rundt om i landet, meget for misjonærens arbeidsvilkår.

Av de frie venneflokker i Norge er der sikkert mange som ikke selv har misjonærer som er reist ut. Skulde noen av disse ikke regelmessig arbeide for misjonen, vil vi oppmuntre til å ta fatt straks.

Vi må arbeide mens det er dag, natten kommer da ingen kan arbeide. Her er en oppgave å være med å hjelpe, i bønn og med midler.

Hvis noen er minnet om de nevnte misjonærer, så send din gave straks til misjonærens kasserer. Behovet i dag er meget større for den enkelte

misjonær, idet alt er meget dyrere enn før krigen.

Forsamlingens hovedkasserer for misjonen er:
Anders Steffensen, Finbergåsen 75, Bergen.

Kasserer for Christofa Brundtland er: Lars Hvidsten, Nordre Skogvei, 26, Bergen.

Kasserer for Sigridd Steffensen er: Frk. Alma Hansen, Lars Hillesgate 5, Bergen.

Kasserer for Hansine Nesfossen er: Fru Kristine Hansen, Laura Gundersensgt. 6, Bergen.

Kasserer for Asta Thuen er: Fru Edna Grønner, Bellevue 21, Bergen.

Kasserer for fam. Gjosund er: K. Paus Jensen, Gulbergsvei 24, Heggeli pr. Oslo.

«Å, spred det glade bud, en hilsen fra vår Gud, til hvert et bange bryst, som lenges etter trøst».

Forsamlingen hilser alle misjonsvenner landet rundt.

For FORSAMLINGEN
I SKOSTREDET 17, BEERGEN.
G. I. Lexander. A. Steffensen.
Daniel Nilsen.

«For så er Herrens bud til oss: Jeg har satt deg til et lys for hedninger, for at du skal være til frelse inntil jordens ende.

Da hedningene hørte det, ble de glade og priste Herrens ord, og de tok ved troen så mange som var utsett til evig liv. Og Herrens ord utbredte seg over hele landet.»

(Apostl. Gj. 13, 47—48—49).

Tilbake til feltet igjen.

Som det framgår av brevet fra Alfild Bjerva og Asta Thuen i dette nr., står nå deres kurs atter ut til det arbeidsfelt som Herren har kalt dem og hvor de før har virket. De reiser fra Oslo 18. mars med en av Helmer Staubo's båter. Med samme båt reiser også 5 andre misjonærer. To fra «Betlehem», Oslo, tre fra Møllergt. 20 og Bjerva og Thuen fra Møllergt. 38. Vi får høre fra dem under reisen.

Spred

På p

Trykke

hår i hode

ningen va

februar, n

dende med

ikke lot s

fra Hadel

det enda

ferdig den

skulle væ

å true me

heller; fo

til. Vi fi

ikke alt f

Søndag

møte i V

ket der e

å få ham

I Fred

var aver

skulle ho

om refor

overvært

dit. End

fikk det

meg som

sket det

get av d

lutheran

Luther

er nok

sine «k

Men

og Hitl

nalsosia

den ove

opposis

satte d

ne. pla

kunne

enn si

var ty

vel for

det i s

hans s

å brin

grunn

ferdig

Gud»

i al e

keså

ske s

sulta

katol

Et

katol

verde

se av

Spredte felter. ◆

På pilgrimsferden.

Trykkeriet holder på å sette grå hår i hodet på meg nå om dagen. Meningen var at vi skulde hatt to nr. i februar, men så var det så overveldende med arbeide i trykkeriet at det ikke lot seg gjøre. Jeg reiste hjem fra Hadeland for å ordne med bladet enda det ikke følte som jeg var ferdig der og vennene ville gjerne vi skulle vært lenger. Det nytter ikke å true med å gå annet sted å trykke heller; for de ville vel bare være glade til. Vi får håpe det blir bedre i en ikke alt for lang framtid.

Søndag 10. februar deltok jeg på møte i Varteig. Olaf Ryen har virket der en del og vennene ventet på å få ham tilbake igjen.

I Fredrikstad-avisen så jeg at det var avertert at den katolske presten skulle holde foredrag om: Sannheten om reformasjonen. Da jeg aldri har overvært et katolsk møte, gikk jeg dit. Enda jeg langt fra er «luthersk» fikk det nok ikke den virkning på meg som den katolske presten ønsket det skulle ha på tilhørerne. Meget av det han sa var nok sant og at lutheranene er tilbøyelige til å sette Luther i et alt for rosenrødt skjær, er nok sant — det gjør vel alle med sine «kirkefedre.»

Men når han slo fast at Luther og Hitler, reformasjonen og nasjonalsosialismen begge var en frukt av den overdrevne tyske nasjonalitet og opposisjonslyst mot alt som de mente satte det tyske folk på en underordnet plass blant verdensnasjonene, så kunne jeg ikke være med. Hva de enn sier om Luther og om han nok var tysk nasjonal-sinnet — det var vel forresten ikke noe galt — så må det i sannhetens navn innrømmes at hans store innsats i kirkekampen var å bringe den nesten bortglemte grunnsannhet fram i dagen at «rettferdiggjort ved troen har vi fred med Gud». Det står som grunnpillaren i al evangelisk sann forkynnelse. Likeså ble hans kamp mot den ubibelske avladshandelen kronet med resultater som ble nyttige, både for katolikker og protestanter.

Etterpå talte han ganske kort om katolikkernes oppfatning av «nattverden» og demonstrerte framtakelse av det hellige måltid. Jeg er takk-

nemlig for at jeg kom blant de folk som har fått den evangelisk-åndelige forståelse av dette og al denne neiging, kneling, korsing m. m. virket ikke tiltalende på meg. En ting ble jeg dog klar over på dette møte. Vi frie evangelisk troende står langt tilbake når det gjelder å ha opplysende og belærende møter for våre folk — og for andre også, for den saks skyld. Det er ikke selvsagt at alle forstår disse ting og vi bør ha spesielle møter hvor disse ting behandles.

I Sarpsborg har det vært en del bedre søkning til møtene enn det en tid har vært. Noen frafalne er kommet tilbake, og det er visstnok noen som har bøyd seg også for første gang. Flere evangelister har deltatt. Stålstrøm har jo stått her lenge og i den siste har en ung evangelist fra Bergen, Edvin Andreassen vært her en tid. Bysveen har også besøkt flere steder i Østfold og deltatt i Misjonshuset en del møter.

Når dette skrives er det fellesmøter med de troende dømte forsamlinger i byen.

G. J.

Betania, Rygge.

I «Betania» har de hatt besøk av Oskar Gamst, Helmer Moger, Ersrud m. fl. Det har vært særdeles velsignet. De troende har søkt fornyelse og syke er blitt bedt for. Men vi venter at de ufrelste skal komme på møtene og komme under ordets påvirkning, skrives det.

Honningsvåg.

Fra Honningsvåg skrives det bl. a.: Vi er en liten flokk venner, frelst av nåde, som har begynt å ha noen små møter her i Honningsvåg og Herren er med og velsigner underbart. Vi har ikke enda fått riktig kontakt med våre venner sydpå, men vi er da kommet til vårt hjemsted igjen — og slipper forhåpentlig å flytte for noen fiende mer.

Vår kjære eldstebror, Johan Larsen og hustru, som i mange år har arbeidet blant vennene her, er ennå ikke vendt tilbake og vi savner dem her og håper at de kommer tilbake hit når det blir vår og sommer. I mens vil vi glede og fryde oss i Herren som ikke vil skuffe oss eller svikte sine løfter.

Hilsen

—sen.

Et ord til ungdommen.

Hvordan er omgangstonen blant dere frelste ungdommer? Det er naturlig at dere er glade, begeistrede og humorfylte — det hører spesielt ungdommen til og da særlig den frelste ungdom — men det må være en ren glede som er forenet med kristelig alvor. Derfor må ikke omgangstonen være lett, verdslig, simpel og lav, men som det sømmer seg frelst og åndsdyt ungdom. Det er en meget simpel omgangstone blant mange av de ufrelste idag, den er sterkt slibrig, sanselig og nedbrytende for moralen. Språk, ordvalg og «sjargon» er til å bli forferdet over. Kjære ungdommer ta eder i vare for dette, la dere ikke rive med, — la dere ikke forsimpler. Bruk ikke lave og nedverdiggende uttrykk på hverandre. Selv om det ikke ligger noe spesielt vondt bak, så høver det seg ikke for en kristen. Vi skal ikke sære hverandre og husk at Anden bedrøves derved. Tenk alltid etter om du vilde synes om at andre sa ærekrenkende ord om deg. Og vilde du benytte slike uttrykk om Kristus var synlig tilstede? Du svarer: nei! Men husk da at han alltid er tilstede. Og vi skal merke oss, at åndens liv er et fint liv, som skal oppdra oss til å bli dannende i ordets beste betydning.

La oss tenke over dette og legge det på hjertet.

Og la oss ikke ved «dårlig snakk eller lettferdig tale, som alt er utilbørlig.» (Ef. 5, 4), senke ned våre samvær og bedrøve den Hellige And, men la det være «sådan tale som er god til nødvendig oppbyggelse, så den kan være til gagn for dem som hører på.

Ja, i det hele tatt, hvordan ter vi oss i hjemmet og på skolen, i fabriken og på kontoret? Lever vi Kristuslivet der? — Hvordan skalter og valter vi i forretninger? — Tar vi det likegyldig med gjeld og krav andre har på oss? — Er vi ordholdne og pålitelige?

Hvordan lever vi i våre hjem? Er det fredens og kjærlighetens ånd som hersker? Forsøker vi å tjene og hjelpe hverandre i kjærlighet? Hvordan er du mor overfor barna, lar du det irritable i hverdagslivet beseire deg, så du blir vanskelig å omgås? Hvordan er vårt forhold til naboene, viser vi oss som kristne i all vår ferd?

Det er mulig at de gjør det vanskelig for deg, for å prøve hvor meget kristendom du har. Husk at Bibelen lover seier over alle ting og på alle steder og til alle tider. Resurser til overflod er gitt oss i Kristus.

Hvordan er du unge bror og søster i ditt hjem, overfor far, mor og søsken? Tenker du bare på å delta i møter, men mindre på å være lydig, snild og hjelpsom? Husk at du må vise at også en ungdom kan åpenbare Kristus i sitt daglige liv. Vær ikke vranten og vrien hjemme, når mor og far venter en tjeneste av deg, men gjør det villig og med glede. Husk at det første bud med løfte står i forbindelse med «hedre far og mor», for da skal det «gå deg vel og du skal lenge leve i landet. Husk at far og mor sliter og arbeider for å få deg fram og det gjør dem så godt når du viser interesse for dem og er lydig, snild og villig. Dette er velbehagelig for Gud og vil styrke din frimodighet innfor ham.

Erling Strøm
(i «Salem menighetsblad»).

Til Finnmark.

Innkomet til gjenreisning av bedehus i Finnmark, februar 1946.

Venner på Gol v/ N. Winnfoll	kr. 115,00
De frie Venner i Alvdal ved Inga Kveberg	200,00
Mathilde Armo, Båstad	100,00
En søster i Herren, Larvik	50,00
Sæthre Bedehus	305,50
«Karmel», Svelvik	131,60
Holmsbo Bedehus	298,50
Asheim, Hurum	94,46
«Salem», Mjøndalen	290,66
Gave fra De Frie Venners fond i Sande	200,00
Offer i Sande	148,07
Eben-Eser, Skudeshavn	100,00
Vollen i Asker v/ Høium	185,00
Vennene i Holmestrand v/ Volden	430,59
«Betel», Horten	435,75
Vennene i Viksfjord	232,50
Vennene på Tjømpø	74,46
«Emmaus», Skjen	100,00
Den Frie Evangeliske Forsamling, Fevik	148,39
Den Frie Evangeliske Forsamling, Grimstad	130,86
En ringe søster fra Lunner	15,00
«Salen», Fredrikstad Ø.	85,00
Vennene i Tune v/ Joh. Ellingsen	127,00
Tora Edvardsen, Sande, Sande	100,00
«Betania», Arendal	145,00
«Logen», Moss	348,07
«Betania», Kristiansand	304,04
Gave fra Kristiansand	70,00
Venner på Ganddalen	216,03
Anna Skrudland, Stav	100,00
Ledaalsgt. 3, Stavanger	366,17

Fortsatt fra nr. 4.

Et flyangrep og en aftenbønn.

Langsamt som timer gikk 15 minutter. Kanadieren satt med hver en nerve spent. Endelig så fru Chiang Kai-shek opp fra sitt skrivearbeid, kikket på klokken og sa: «Vi har fått meddelelse om et flytokt om noen minutter. Lyset må slukkes. Jeg må be Dem følge med meg ut på gårdsplassen.»

Hun reiste seg, samlet sine papirer sammen, tok sin elektriske lommelykt og var ferdig til å forlate værelset, da generalen kom. I samme øyeblikk slukket lyset, og stedet lå i mørke. I lyset fra lommelykten gikk vi alle tre ut på den innhegnede gårdsplass.

De stanset et eller annet sted. I fjern hørt kombemaskinenes summen, og 2 minutter senere begynte brannbombene å falle, eksplodere og antenne husene. I noen meters avstand fra oss falt 3 brannbomber og ødela et helt kvartal i byen Chungking. Nattehimmelen opplystes av eksplosjonene og ildskjøret. Da bombemaskinene var forsvunnet, sa fru Chiang Kai-shek: «Nå går vi inn igjen. Det er forbi.»

Under middagen omtales flytoktet ikke med et eneste ord. Generalen og hans hustru talte begge lidenskapelig om krigen, kinesernes lidelser, den enhetens ånd, som behersket dem, og de dyptgående reformer, som måtte gjennomføres, såfremt Kina skulle bli en stor, moderne nasjon; men der taltes ikke ett eneste ord om personlige farer, strabasser eller lidelser, ei heller om aftenens bombetokt.

Middagen var forbi, og kanadieren

En søster i Stavanger	50,00
«Klippen», Saltnes	392,00
Kl. kort:	
Ester Rasmussen, Mjøndalen	25,00
J. Sørli, Hurum	25,00
Alfred Frodesen, Holmsbo	30,00
Anna Kristiansen, Holmsbo	25,00
Louise Eriksen, Fredrikstad	25,00
H. Kalmo, Drammen	1 025,00

Kr. 7 244,65

Tidligere innkommet 6 298,87

Tilsammen kr. 13 543,52

H. Kalmo,
kasserer.

mente, at nå var tiden inne til å ta avskjed og gå tilbake til hotellet. Da han ville gjøre dette, sa Chiang Kai-shek: «Skal De allerede gå? Det ville glede oss, om De ville bli og delta i vår aftenbønn.»

En sådan innbydelse kommer til meget få mennesker. Kanadieren satte seg ned. Chiang Kai-shek tok bibelen fram og leste av den. Deretter forenet alle tre seg i bønn, som ledes av generalen. Kanadieren har sakt: «Jeg tror ikke, jeg noen sinne vil få leilighet til å være med ved sådan en bønn mere». Generalen begynte med å takke Gud for personlig trygghet, beskyttelse og hjelp. Deretter takket han Gud for kinesernes mot og utholdenhet tross farer og savn. Siden ba han inderlig om visdom, ledelse og hjelp, og det var hans bønn, at han, når han bad om nåde for seg selv og det kinesiske folk, da ikke måtte hate Japanerne. Han ba for de kristne i Japan, de lidende og fattige. Han bad for dem som var blitt såret under aftenens bombeangrep, og om tilgivelse for dem, som hadde kastet bombene.

Med de mest ydmyke og oppriktige ord befalte han seg i den allmegetige Guds hånd og stillet seg helt til hans tjeneste, ba envidere om å måtte kunne forstå Guds vilje med seg og utføre den både nå og i framtiden.

Sammen med bibellesningen varte aftenbønnen cirka 30 minutter. «Deretter reiste general Chiang Kai-shek og frue seg, rakte meg hjertelig hånden til avskjed, og fulgte meg til døren,» sier kanadieren. Da han gikk ensom gjennom natten til sitt hotell, sa han gang på gang til seg selv: «Endelig har jeg funnet to kristne mennesker.»

Kay L. Smith.

Her etter «Misjonsbladet».

*Om nogen meg nu spørre vil
om grunn til salighet,
og om der hører mere til
som man bør have med
foruten Jesu sår og blod,
som han for verden flyte lot,
jeg svarer med et freidig mot:
Min grunn er Jesu blod.*